

Statsrådet Carin Jämtin

3 december 2004

Bakgrund

Svensk-Kubanska Föreningen har tagit del av protokollet från den debatt, rörande Svensk-Kubanska Föreningen, som ägde rum i Riksdagen den 16 november 2004 med anledning av en interpellation från Gunnar Axén (m).

I debatten deltog förutom interpellanten också Marietta de Pourbaix-Lundin (m) och statsrådet Carin Jämtin, till vilken interpellationen var ställd.

Den mening som framfördes i interpellationen var att Sida gjort ett skandalöst misstag, då Svensk-Kubanska Föreningen år 2002, via Forum Syd, erhöll ett stöd på 90 000 kronor för produktion av en studiebok om Kuba. Frågan till statsrådet var ”vad hon avser att vidta för åtgärder” så att något dylikt inte upprepas.

Statsrådet Carin Jämtin förklarade att hon ”delar helt” den uppfattning om Kuba som de två representanterna för moderata samlingspartiet framfört. Dessa hade bland annat jämfört det kubanska samhällsbygget med nazismens (Pourbaix-Lundin, anförande 57) och hävdat att den kubanska regeringen ”förföljt, fängslat, torterat och dödat tiotusentals människor för deras åsikters skull och deras krav på demokrati och respekt för mänskliga rättigheter” (Axéns interpellation).

Dessa åsikter om den faktiska situationen på Kuba delar alltså Carin Jämtin, enligt egen utsago, helt (anförande 58).

Svensk-Kubanska föreningen delar som bekant *inte* alla dessa åsikter om den faktiska situationen på Kuba. Detta framgår tydligt i den studiebok, *Kuba, en annan värld är möjlig*, som vår förening framställt. I den boken argumenterar vi för att det kubanska samhällsbygget inneburit ett framgångsrikt bekämpande av fattigdom, det vill säga just det som enligt statsrådet Jämtin (anförande 55, tredje stycket) är ”det övergripande målet för Sidas stöd till enskilda organisationer ...”. Vidare argumenteras för att det verklighetsförvrängande systematiska förtalet av de politiska förhållandena på Kuba, ovanpå ekonomisk blockad, diplomatiska trakasserier, terroristiska angrepp och invasionsshot, pågått sedan USA:s hegemoni bröts och det socialistiska samhällsbygget inleddes; således under närmare ett halvt århundrade. I boken argumenteras också för att den ekonomiska, politiska och militära eliten i USA, i samarbete med mäktiga högerextremistiska exilkubanska kretsar, på senare tid *skärpt* sin aggressiva och hotfulla hållning, och att stora belopp nu satsas i syfte att påverka regeringar, partier, medier och organisationer i Europa, så att de politiska och opinionsmässiga förutsättningarna för ett våldsamt angrepp mot Kuba förstärks.

Denna studiebok, *Kuba en annan värld är möjlig*, var utgångspunkten för Axéns interpellation. Då den framställdes av oss erhöll vi ett bidrag från Forum Syd, som har ett ramavtal med Sida. Beloppet uppgick till 90 000. Statsrådet Jämtin instämmer med de båda moderata riksdagsledamöterna i att ”en felhantering av anvisningarna” skett när Svensk-Kubanska Föreningen fick det ekonomiska stödet från Forum Syd. Därför bör en återbetalning av beloppet, från Forum Syd till Sida, aktualiseras.

Grunden till den räfst som de båda moderata riksdagsledamöterna och Jämtin anser vara påkallad är att Svensk-Kubanska Föreningen inte vill beskriva det kubanska samhället på det sätt som de själva anser är det korrekta; det vill säga att Kuba är tyranni. Enligt vår mening är det kubanska samhällsbygget demokratiskt, och beundransvärda framsteg vad gäller mänskliga rättigheter vad gäller utbildning, hälsovård, miljö, kvinnornas ställning, icke-diskriminering på grund av ras eller sexuell läggning och så vidare har förverkligats. Välfärdsbygget fortgår, trots de begränsningar som den yttre aggressionen skapar. Som grund för den radikala jämlikhetspolitiken och välfärdbygget ligger det kubanska folkets demokratiska makt och

aktiva deltagande i samhällsbygget. Den kubanska revolutionen är det kubanska folkets revolution. Detta är Svensk-Kubanska Föreningens uppfattning.

Denna uppfattning är enligt statsrådet Carin Jämtin ”felaktig” (anförande 55, första och sjätte stycket, tillsammans med anförande 61, andra stycket.) Därför ska återbetalning aktualiseras.

I sitt avslutande anförande (63) återkommer statsrådet till att hon inte ser några meningsskiljaktigheter i kammaren, vilket hon tycker känns ”skönt”. Själva finner vi det märkligt att Carin Jämtin väljer att bortse från sitt eget departements färsk rapport (Regeringskansliet, Utrikesdepartementet, *Mänskliga rättigheter på Kuba 2003*) om mänskliga rättigheter på Kuba. I den påstås visserligen saker som vi inte instämmer i, och mycket kan sägas om valet och hanteringen av källor, men också sådant framförs som till exempel att det inte finns några rapporter om att tortyr förekommer regelmässigt på Kuba. Mot bakgrund av Jämtins deklarerade samsyn med de moderata ledamöterna (”tiotusentals dödade och torterade”) bör hon väl stämpla också det egna departementets uppfattning som ”felaktig”.

Förslag till sammanträffande

Svensk-Kubanska Föreningen vill, mot bakgrund av det som berörts ovan, föreslå att du, Carin Jämtin, accepterar den inbjudan till samtal med oss, som vi härmed framför.

Vi har under senare år fått vänja oss vid att den politiskt korrekta hållningen är att vi ska tystas. Lokalutyrare ansätts av ”liberaler” och ”moderater” om de hyr ut lokaler åt oss och varje samröre med oss stämplas som komprometterande. Med oss ska man inte diskutera. Vi ska fördömas. Liksom det kubanska samhällsbygget inte ska diskuteras. Det ska också fördömas och inte ens den grövsta anklagelse mot Kuba ska ifrågasättas.

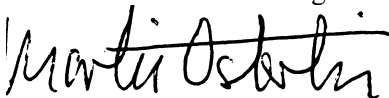
De yttersta inspiratörerna i den anti-kubanska kampanjen står att finna i Washington och de högerextremistiska kretsarna i Miami. I en mycket konkret organisatorisk mening har vissa svenska politiker anslutit sig till korståget mot socialismens Kuba. Också ledande socialdemokrater har på senare tid torgfört den aggressiva propagandan. Allt sker i linje med den angreppsplan som linjerats upp i den 450-sidiga rapporten som USA:s utrikesminister Colin Powell överlämnade till president Bush i maj 2003, vars första kapitel bär rubriken ”Påskyndandet av övergången på Kuba”. Rapporten har väckt bestörtning, och bland annat av Pierre Schori, tillsammans med en rad akademiker och före detta utrikespolitiskt aktiva i USA, stämplats som en farlig plan för våldsam omstörtning på Kuba. I denna rapport, som samtidigt är en aggressionsplan, ingår den strategiska betydelsen av att förmå europeiska politiker och medier att ställa upp bakom USA. Det betyder att det kubanska samhällsbygget skall demoniseras.

Om de faktiska förhållandena på Kuba vill vi diskutera med dig, Carin Jämtin. Vi vill också diskutera det krigshot som Bushadministrationen riktar mot Kuba.

Vi vill också diskutera din uppfattning att de som hyser andra uppfattningar än de som framfördes i riksdagen den 16 november av två moderata ledamöter, och som ingår i en propaganda med rötter i Bushadministrationens krigsplaner, bör tystas.

Tid och plats är ditt val. Vi ställer upp, och vi förväntar oss ett meningsutbyte i demokratisk anda.

Svensk-Kubanska Föreningen

Martin Österlin, ordförande

Tel: 031-711 07 99 och mobil 0705-69 1995

Tomas Widén, styrelseledamot